

Director:

Joan Bessón

Consell de Redacció:

Lluís Torres, Eugeni Rius, Frederic Nadal, Joaquim Elcacho, Antoni Rabal, Víctor Busquet, Joan Carles Torra, Miquel Ramón.

Fotografia:

Pere Cornelles, Josep Nogués i Joan Safont

Col·laboradors:

Miquel Moreno, Joan Cortés, Manel Clot, Miquel Barbany, Carles Nogueira, Juli Santa Eugènia, Joan Marqués, Angel Ruiz, Joan Ignasi Llagó, Raimon, Eugeni Estradé, Antoni Jonch, Mercè Barnils, Isidre Torradella, Esteve Banús i Jordi Riba

Humor:

Isidre Bonet

Administració:

Maria Josep Bessón

Distribució i subscripcions:

Jordi Bessón

Edita: JBB**Redacció i Administració:**

Torras i Bages, 11, 1.er B
Granollers

Telefon:

870 09 00 (3 línies)

Publicitat:

L'ACTUALITAT COMARCAL

Imprimeix:

BENGAR, Isabel de Villena, 50
Granollers

Dipòsit legal:

B-34.273 - 1982

L'ACTUALITAT COMARCAL no es solidaritza necessàriament amb l'opinió dels seus col·laboradors.

Queda prohibida la reproducció total o parcial de qualsevol text, dibuix o fotografia sense esmentar la seva procedència.

És una publicació
Grup Atzagaia

Panoràmica antiempresarial

Isidre T. Gall

La intervenció estatal sobre les Empreses afiliades al grup Rumasa que des d'un grup format per unes 200 entitats, en teoria, ha passat a més de 700, és la gran preocupació actual, respecte del que cal fer per a que les activitats continuïn, com si res hagues passat. Passar-les a dirigir per mediació de l'instrument de l'Estat l'I.N.I. i transformar-les en empreses públiques, o bé que funcionin com abans però independentment del grup a que perteneixien. Si s'acceptés la fórmula primera seria una nova càrrega a costa de l'impost de ciutadà i, si tirem per la segona també és l'endegament de cada empresa prescindint de la direcció principal però, en essència, el control serà de l'Estat i l'administració supeditada al mateix.

Com poden veure, el problema és, realment, d'extrema gravetat. La intervenció del «Holding» Rumasa tot just acaba de començar, i reorganitzar aquestes 700 empreses, és una tasca de gegants amb intervenció d'un conjunt d'experts en comptabilitat, totalment aliens a l'esperit comercial de cada empresa confiscada.

Si tenim presents els resultats negatius que acaba any ens dona l'Estat al passar balanç de totes les empreses controlades per l'I.N.I., tenim que pensar en l'engruixament d'aquesta càrrega estatal que, tot i controlant les indústries fàcils d'obtenir rentabilitat, perquè, generalment, són principals productes de la primera matèria, indispensables per a generar treball a altres indústries de segon ordre com: el ferro, l'acer, el petroli, l'alumini, l'energia del carbó i les elèctriques, etc, etc, poc podem esperar de les intervingudes del grup Rumasa que, com la majoria, en l'actualitat tenen treballs a subsistir d'aquesta agonia empresarial que porta a l'enderrocament diari de les indústries.

A pesar de la declaració del primer Ministre de que durant aquest període que compren els mesos de gener i febrer ha començat a minvar l'augment de l'atur, és un punt que cal posar en quarantena i repassar la premsa que diu: A Catalunya s'ha produït, durant els mesos de gener i febrer d'enguany, afectacions a 80 indústries amb suspensió de pagaments per un import total de 9.000 milions de pessetes el que representa un augment del 30% respecte de les suspensions dels mateixos mesos de l'any 82. És evident que l'atur ha pujat 2 punts, significa que la paralització continua i que el treball cada vegada escasseja més.

Si amb les intervencions de les Empreses Rumasa hi sumem els industrials que han empresonat temporalment per frau a la Seguretat Social i que no dub-

tem de tal veritat que originàriament, prové d'uns funcionaris o gestors que es brindaren ocasionalment, garantint l'estafa, no entenem el perquè no es perseguix als principals promotors del frau i, en canvi, la premsa es rebaja contra l'empresari i dona la impressió de que totes les empreses privades son per un mateix estil.

Felipe González, s'esforça en fer-nos saber que no té cap intenció de perjudicar a les empreses i que espera d'ells més interès en invertir i en crear llocs de treball per a eixugar el problema de l'atur i, de passada, reduir-lo en 800 mil però, la política emprada fins al present no ofereix cap garantia per a tranquilitzar la inversió de capital ni se li ofereix cap ajuda positiva, respecte del personal contractat. Les facilitats de contractació que ofereix el Govern estan al marge del moviment sindical contra les Empreses que han de despedir treballadors les quals son presionades des de qualsevol angle per a que sigui readmès l'obrer acomiadat, ja amb amenaces físiques com d'incendi de la indústria. Son casos reals i patents ocorreguts amb empresaris d'aquesta ciutat exents de l'ajuda dels defensors de l'ordre, per tractar-se de problemes d'interès sindical i que no provenen d'un fet consumat.

Les manifestacions del President de la patronal catalana, Foment del Treball Nacional, afirmen públicament: «la tàctica que segueix el Govern és impossibilitar que les empreses puguin generar riquesa i, per tant, llocs de treball».

Aquesta patronal, solament es dedica a donar consells als governants i el seu President, En Alfred Molinas, respecte del cas Rumasa exclamà: «la ètica i la honorabilitat perteneix al govern i tot el demès, pertany a un món corrupte que s'ha de canviar». Finalitza d'aquesta manera a l'analitzar la situació econòmica i les perspectives d'acord amb les mesures adoptades pel Govern socialista: «...i tinc que dir, amb consternació, que ni una sola d'elles es favorable a l'empresa. Això ens ha de doldre perquè han estat dictades pel Govern de la nació».

Com s'observa, l'empresari està d'esquena a la demanda del primer Ministre i molt tenen que canviar les coses perquè el país i els espanyols puguem abrigar l'esperança de que algun dia tots anirem millor.